

Elisabeth Arnold (RV):

Der er et stort ønske blandt langt de fleste partier her i Tinget om at give bedre muligheder for børnefamilierne, bedre muligheder for at være sammen, og det formål støtter de fleste af os.

Men det er jo ikke ligegyldigt, hvordan en forlængelse af barselorloven strikkes sammen. Det forslag, der ligger her, må Det Radikale Venstre sige nej til, og vi gør det primært af ligestillingsmæssige grunde. Der er tre væsentlige ting, vi gerne vil fremhæve.

For det første er der ikke nogen del af barselorloven, der forlods reserveres til faderen. Det er for os utrolig vigtigt, at en forlængelse af barselorloven ikke kan karakteriseres som en kvindefælde, og vi har ingen som helst illusioner om, at procentsatsen af fædre, der vil vælge den forlængede barselorlov, vil snige sig op over at blive ganske lille. De vil kunne tælles på én hånd. Jeg vil gerne vædde temmelig mange kasser øl på, at det ikke vil komme op over 5 pct.

Så det vil blive kvinderne, der tager den forlængede barselorlov. Det vil svække kvinderne på arbejdsmarkedet, det er den samme melodi om igen. Det er et skridt frem og to tilbage. Det er en væsentlig ulempe ved det forslag, der er nævnt her.

For det andet synes vi det er en mangel ved det forslag, der er her, at der ikke er knyttet en barselfond til det. Der er meget stor forskel på, hvordan en forlængelse af barselorlov vil føles for et lille firma med kun ganske få ansatte og for et stort firma, hvor der kan foretages udskiftninger og erstatninger i én stor glidende bevægelse. Det kan der ikke i små firmaer. Derfor vil barselorloven føles meget omkostningstung for små firmaer, der har kvindelige ansatte i den fødegytge alder.

For det tredje er der ikke sammen med den forlængede barselorlov tilknyttet en pasningsgaranti fra 6-måneders-alderen. Det betyder, at kommunerne vil bruge den forlængede barselorlov til at udskyde pasningsgarantien, og det vil sige, at valgfriheden kan man læse om i vejviseren. Det bliver en tvang, og det bliver kvinderne, der tager hele barselorloven. Derfor bliver det et nej fra Det Radikale Venstre.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil og derefter hr. Ole M. Nielsen.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Efter en lang debat om barselorloven i offentligheden er der nu et forslag på bordet, men desværre et forslag fra regeringens side, som trækker i den forkerte retning. Jeg vil nævne fire ting:

For det første nedlægger man børnepasningsorloven, hvilket giver mindre tid sammen med barnet i barnets første otte leveår.

For det andet sikres manden kun 2 ugers barselorlov i forbindelse med det her forslag. Vi havde håbet på, at manden ville blive sikret 3 måneders barselorlov. I Sverige og Portugal har man brugt sådan en model, og den har virket som murbrækker for mændene. Det er blevet legitimt for mændene at bede om orlov på deres arbejdspladser, og desuden betyder den model, de har i Sverige og Portugal, at udskrivningen for arbejdsgiveren ved at ansætte en kvinde i den fødegytge alder bliver væsentlig mere lig med udskrivningen ved at ansætte en mand, selvfølgelig fordi der så i begge tilfælde kommer udgifter i forbindelse med barsel.

Kl. 21.10

For det tredje viser det sig jo, at det her forslag også giver problemer med hensyn til pensionen. En mor med tre børn kan se frem til at miste 10 pct. af sin pension som resultat af det her forslag. Det vil altså sige, at det har ligestillingsmæssige konsekvenser langt ud i fremtiden at vedtage det her forslag.

Sidst, men ikke mindst, fjerner regeringen 2.500 institutionspladser i denne her finanslov. Det er jo meget fint at snakke om pasningsgaranti, som vi har hørt Socialdemokratiet og SF gøre, men det at holde pasningsgarantien var også et problem for den tidligere regering. Det er også et problem nu. Det, der bare gør problemet større, er, at ud over at regeringen ikke lægger op til at gøre noget som helst ved pasningsproblemet, så fjerner den yderligere 2.500 institutionspladser.

Det betyder naturligvis, at kvinden – for det er jo typisk hende, der tager orlov – får en mindre tilknytning til arbejdsmarkedet, får svært ved at bide sig fast, og det betyder jo selvfølgelig også, at det her så fine frie valg, Venstre taler om, bliver reduceret til et frit valg for kvinden mellem at blive hjemme eller at blive hjemme. Det er da perspektivløst.

Ole M. Nielsen (KRF):

Fra Kristeligt Folkeparti bliver det et ja til dette barselorlovsforslag, selv om det ikke er så godt, som det skulle være. På trods af at vi får børne-